

BARCS és VIDÉKE

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Megjelenik hetenkint egyszer:
vasárnap.

Felolós szerkesztő és kiadó:
Skribanek Géza.

Egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 frt
Nyilttér sora 20 kr.
Hirdetések nagyság szerint.

A művészetért.

(S.) Nemzet, mely imádja a szépet, rajong a művészetért, nem fog elpusztulni soha. Mert van, ami összetartja, felemeli, ha reá borul a nehéz idők vizontagsága. Leszteni fogja a lelkesülés tüze, s a művészet léssen a só, mely élvezhetővé teszi még a megaláztatás kenyerét is. A művészi ideálok iránti rajongás megteremti a hazafiság önzetlen áldozatkésztségét. Ki lelkesülni tud a művészetért, annak keblében tüzet fog más fenkölt érzelem is, ez a boldog rajongó vértézve van az elkoresosulás veszélye ellen.

Pedig ez a veszély az, mely fenyegeti ennek a századnak a végét, s talán a jövőnek a kezdetét. Közérkölcseink rohamosan hanyatlanak. A társadalomból mint-ha kihalt volna az idealizmus. A közpálya hasonlít egy óriási vásárcsarnokhoz, hol mindenki áruba bocsátja hitét, meggyőződését. A nagy büntények, a világra szóló csalások és sikkasztások korszakát éljük. Elhamvadtt annak az oltárnak a tüze, hol az önzetlenség áldozta tevékenységét a hazá javára, a közjólét érdekében.

Ujra felállítani ezt az oltárt,

uj életre kelteni elhalt tüzét, legmagasztosabb feladata volna az államnak, a társadalomnak. Mindkettőt kell, hogy fenntartsa az ideál, hogy óvja a bukástól. Nehéz válságon csak az segítheti keresztül. A művészet kies ligete az, hol menhelyet kereshet a társadalom a megpróbáltatás súlyos esztendeiben. A művészet emlíni tele szívhatja magát tiszta örömmel még a hazafias bánat közepette is, az ő nemesítő hatása majd erőt kölcsönöz az elveszett erkölcsi jószág visszahódítására.

Tanusítja mindezek igaz voltát az a temérdek áldozat, amivel minden polgáriassult nemzet hódol a művészetnek. Halomra gyűjtenek mindent, mi szép és érdekes. Megveszik a festők képeit, a szobrászok öntvényeit, gazdag tárlatokban egymás mellé rakják a modern művészet termelését, a múltnak kegyelettel őrzött emlékeit. Més összegeket fizetnek, hogy megszerezhessék a régi mesterek egy-egy remekművét, s az előkelő képtárakban számos elme és kéz, azon fáradozik, hogy egy-egy Tizian, Raphael, Van Dyk vagy Murillo alkotta szépséget lehetőleg hű másolatban ujra varázsoljon a vászonra.

A művészet virágzása a fokmérő, melyen leolvashatjuk egy

nemzet civilizációjának fejlődését. Minél finomultabb valamely nemzet, annál erősebb művészeti élete. Az ilyen országban a művészembert megbecsülik, a társadalomban előkelő pozíciót foglal el, és író, színész, festő, szobrász a működése által biztosíthatja magának az anyagi jólétét. Az ilyen országban nemcsak a gazdag magánosok kastélyai és palotái vannak műkinesekkel tele rakva, hanem az állam is, sőt a városok tartanak fenn s gyarapítanak folyton nagy nyilvános könyvtárakat, múzeumokat, képgyűjteményeket, ahol nemcsak a felsőbb néposztályok ezrei, hanem a népnek milliói lehetnek oktatást és finomíthatják izlésüket.

Hazánk művészi kulturája az utóbbi századokban nagyon szomorú állapotban volt. A török hódoltság nem kedvezett a művészet ápolásának. Mikor pedig az oszman kitétte lábát az országból, emez felszabadult ugyan a félhold járma alól, de csak azért, hogy az osztrák szomszéd prédája legyen. Nem volt magyar király, ki istápolta volna a művészetet, az osztrák császárok halomra rakták a szebbnél szebb műkineseket, de — Bécsben.

TÁRCZA.

* Táncozjunk-e jótékony célra?

Folytatás.

De másrészt, ha mind ez a sok dolog nem is várna reám, mit fognak rólunk mondani, — rólunk, akik a társasághoz tartozunk, ha megtudják, hogy képtelenek voltunk négy nyomorult forintot kiszorítani, ily szép és humános célra? Kigunyolnának, ujjal mutatnának reánk, társadalmilag, erkölcsileg lehetlenné, szóval tönkre volnánk téve. Édes egyetlen Krisztiánom, ne tedd azt! Gondolj reám, szerető nődre, becsületünkre!

Mit tehettem ily szép, szivreható és oly alaposan megokolt kérés után? Heylesen felfogva a dolgot, nőmnek tulajdonképpen igaza volt. Csak nem hagyhatjuk azokat a szegény embereket éhen halni, s éppen akkor, amikor ők látnak

* Mutatvány Kohányi Róbertnek most megjelent művéből, kapható: Eszteródnál Békés Csabán.

el minket szellemi táplálékkal, melynek nem egy szellem-óriás erejét, tudományát, műveltségét köszöni.

Felülkerekedett bennem a jó sziv, legyőzte a hideg ész minden okoskodását és másnap ott feszítettünk egy első rendű zártszékben, gyönyörködve a „Nyujtófa mint házasságközvetítő” című, itt először adott tragikus bohózatban.

A farsang utolsó napján éppen huszonnegyedikeszer volt alkalmam a jótékonyág gyakorlásában magamnak elévülhetetlen érdemeket szerezni. Mindennütt tisztelték, becsültek, mint oly egyént, aki társadalmi és emberi magasabb hivatását a legkifogástalanabb módon betölti. Csakhogy egy kis hiba volt a dologban: ennek a sok jótéteményezésnek a fele sem telt ki a fizetésemből. Váltóimat meg már nem akarták tovább prolongálni.

Egy napon csakugyan már a „becsületem” koczkán forgott: el akarták árverezni a feleségem hozományának eddig megmentett utolsó maradványát, az ágyakat. Itt most már valamit tenni kellett. De mit? Mennyivel jobb helyzete volt a

szinidirectornak, annak legalább egy zálogba adható primadonnája volt, nekem semmim.

Heureka meg van! A pénztárban egy kis letét volt régóta külön elhelyezve, a mire a rovancsolást csak ritkán terjesztettem ki. Különben is csak egy hét előtt volt az utolsó rovancsolás, s mire újra rovancsolás lesz, a hiányt megtérim. Ez az egyedüli mód, melylyel „becsületemet” megmenthetem.

Mintha egy kő esett volna le a szivemről: megkönnyebülve éreztem magam. Tetszett nekem ez a kis pénzügyi művelet.

Eddig minden rendben volt. Hanem ember tervez, s a felsőbb hatóságok végeznek. Egy napon csak beállt a hivatalba egy titkár, mint kiküldött biztos és kéri a pénztár kulcsait.

Mi ez? Hiszen alig három hete, hogy az utolsó rovancsolás történt. Tán nem jól hallottam? vagy álmodom talán? Tapogatom magam, meg akarok győződni, hogy én — én vagyok-e?

Könyvgyűjteményeink, műtárlataink mind csak az újabb korból származnak, csak a nemzet újjáébredésének köszönhetik létüket.

Igaz, aki sorra járja Magyarország székesfővárosában a képtárakat és muzeumokat, nem minden büszkeség nélkül mondhatja magának, hogy becsületesen iparkodtunk helyrehozni a multnak mulasztását. Ha a mi Nemzeti Muzeumunk ugyan árnyékában se állhat a „British Museum“-nak, ha összes szétszórta könyvtáraink nagyon is eltörpülnek a párisi „Bibliothèque nationale“ mellett, — mégis ezen a téren tiszteségesen alkottunk, s a modern berendezésű iparművészeti muzeumot minden külföldi látogató is mintaszerűnek mondja. Mindez intézetek virágzásának az alapja meg van vetve, ha szerényen is, de biztosan, úgy, hogy jövő fejlődésük miatt nem kell kétségbe esnünk.

Mindamellettt művészeti életünk hátramaradottsága szembezőkő, mihelyt elhagyjuk a rohamosan fejlődő fővárost és szétnézünk az ország nagyobb vidéki városaiban. Ott, a színészettől eltekintve, alig találunk művészi életet s úgy szólván semmit azon gyűjteményekből, melyekből a nagyközönség gyarapíthatná ismereteit és szeri tehetne a, sajna, még előkelőbb körökben is gyakran csak gyengén kifejlett műzülésre. Az állam, mely annyira bőkezű a fővárossal szemben: e tekintetben mostohán bánik a vidéki városokkal. Pedig a nemzet művészeti életét az országnak nemcsak szívében, hanem tagjaiban is szükséges táplálnunk, ha a vér erős lüktetését óhajtjuk és fel akarjuk kelteni a szunnyadó ideálokat.

Művészeti szegénységünk kétszeresen fájhat nekünk, ha látjuk osztrák szomszédaink, ha látjuk a művelt nyugot gazdaságát. Nem is említve a műkedvelő latinfajú nemzeteket: Ausztriában, Németországban minden valamirevaló, 30—40 ezer lakossal bíró városnak megvan a maga

Én voltam csakugyan. A titkár reám néz. Nem szólott, de látszott, hogy mindent tud. Agyamban — mintha egy kazángyár műhelye volna, melyben minden gép működésben van — esengett, bongott, sistergett siketítő, kábító zajjal; szemem előtt, mintha fekete fátyolt húztak volna reá, minden elhomályosult. Szólni akartam, de nem tudtam, nyelvem ólom súlylyal nyomta államát. Ekkor borzongás, majd remegés fogott el, összeszedtem minden erőmet, hogy a bennem rekedt hangot kiadjam. Végre sikerült . . . s egy örült kiáltással összerogyva — felébredtem . . .

Kökényfalvi, ki nekem ezt az álmát elmesélte, ünnepélyesen felfogadta, hogy habár egy második vizözön fenyegetné is a vjlágot, jótékonycélra soha többé — tánczolni nem fog.

muzeuma, külön ékes palotában, megvannak a maga műkinesei s megvan a maga művészgárdája, körülvéve mind azzal a tisztelettel, mely a szellemi fensőbbiséget illeti. Ha a művelt Nyugatnak, hosszú évszázadok tradíciójának emlíni nagyranőtt, művészeti haladását megakarjuk közelíteni: nagy feladatokat kell teljesítenünk, oly feladatokat, melyekkel állam és társadalom csak karöltve képesek megbirkózni, de megbirkózhatnak. A mileniumi kiállítás megmutatta, hogy mennyi műkinés van itt-ott szétszórva az országban. Ezeknek, ha nem is eredetije, de másolata sok muzeumi tárlatnak díszül szolgálhatna. Évente hány fiatal festő kerül ki az akadémiából, ki mai viszonyaink közt sokszor kénytelen külföldön letelepedni, mert a hazában nem talál keresetet. Pedig biztosítva volna mindannyiuk megélhetése, ha több vidéki muzeum képgyűjteményét kellene régi remekművek másolataival gyarapítani. Az állam okszerű munificenciája pedig s a társadalom áldozatkészsége nálunk is könnyen megteremtethetné vidéki muzeumok és képtárak alapításával, illetve a meglevő szegény intézetek megfelelő fejlesztése, által azt a jótékony talajt, amelyen nemzeti művészetünk s a művészet iránti lelkesültség a vidéken is életre kelhetne. A reáfordított költség bőven megtérülne a közszellem tisztulásában, az izlés s az erkölcsök finomulásában; ez az áldásos jutalma azon nemzetnek, mely az ideálok kultuszát pusztán szónál többre becsüli.

Hirek.

— **A király nevenapja** méltó kegyelettel ünnepelte meg Barcs közönsége. Reggel Isteni tisztelet tartatott, melyen részt vettek a helybeli hatóságok fejein kívül a város előkelő polgárai. Az iskolákban az előadás szünetelt.

— **Tanító gyűlés.** A csurgó-espere kerületi róm. k. tanító egyesület f. hó 5-én rendes közgyűlését Berzenzén tartotta. A gyűlést ünnepi rekviem előzte meg a megdicsőült királyné lelki üdvéért reggeli 9 órakor. Utánna az iskola termében Steiner József egyhm. ker. tanfelügyelő kenetteljes szavakkal üdvözölte a tanítókat s felkérte az elnököt a gyűlés megnyitására. Rédei Ferencz ihárosi tanító, egyl. elnök szép beszéddel nyitja meg a gyűlést. Az eltávozott Cságoi József érdemeinek jökönyvbe ígatása után helyette Boros József gyékényesi tanítót választották egyhangulag jegyzőül. Elnöki jelentés, pánztári vizsgálat s a bizottságok beszámolója után Bognár K. berzenzei tanító szép sikerű minta tanítással mutatta be jeles képzettségét. Majd Schleinig K. baresi tanító tartott sikerült felolvasást az év végi vizsgálatok tárgyában

s indítványát helyesléssel fogadták. A tárgy sorozat munkás tárgyalása déli fél 1 óráig foglalkoztatta a közgyűlést, mely után özv. Csánk Jánosné vendéglőjének kitűnő konyhájában készült tárgysorozat kellemes tárgyalása fejezte be a kedves napot.

— **Lopás.** F. hó 3-án éjjel Kovács Mari baresi lakosnak összeves ruházatát, mintegy 108 frt értékben ellopták. A károsult nő az esetet bejelentette a csendőrségnél, kik azonnal megindították a nyomozást, mely csakhamar eredményre is vezetett. Ugyanis a csendőrség szerdán Henézi Katalin helynéküli csavargó cseléd leány személyében rá talált a tolvajra Szigetvárott a mezőn, egy rozoga épületben, hol az összes lopott tárgyak is megtalálhattak. A tolvaj cselédet a csendőrség át adta az igazság szolgáltatásnak. Valóban kívánatos volna, ha úgy a helynéküli cselédekről, valamint a munka nélkül tartózkodó napszamosokról egy egész új rendszerű nyilvántartás vezetettnek, így legalább megszünnének a napi rendszeres betörések és lopások s a sok dolog kerülő cseléd leány jobban reá lenne kényeszerítve tisztességes szolgálatba lépni léha, ocsmány életmódjuk helyett.

— **Szerenosétlenül járt főúr.** Lapunkban már megemlékeztünk gróf Draskovich Károly baranya-sellyei földbirtokos szörnyű balesetéről s akkor azt irtuk, hogy a fiatal gróf felgyógyulásához semmi remény. B.-sellyei tudósítónk most azt írja, hogy a sebesült gróf állapotán lényeges javulás állott be, s biznak felgyógyulásához. A beteg gróftól kezdettől fogva mai napig házi orvosa, Dr. Veress Zoltán járás orvos kezeli, a ki valóban odaadó fáradozással minden lehető elkövet a gróf felgyógyulásához, ki nagy részt neki köszönheti életben maradását, mivel csak oly gondos és hű kezelés folytán lehetett őt visszaadni az életnek.

— **III. Béla király temetése.** A király rendeletére és költségére rövid idő múlva nagy ünnepélyességgel temetik el III. Béla királynak és neje Antiochiai Annának földi maradványait, melyeket néhány nap előtt nagyon is igénytelen módon vittek át a Mátyás-templomba. A kormány intézkedésére az összes magyar törvényhatóságok küldöttségekkel képviseltetik magukat a temetésen és a megyék s városok felszólítottak, hogy e hónap 12-ig közöljék a miniszterelnökség elnöki osztályával, hogy a küldöttségek hány tagból fog állani.

Budapesti gabonatözsde. (Reich Jenő és tsa. heti jelentése.) Az időjárásban végre fordulat következett be. Az ország legtöbb vidékéről esőt jelentettek s így a mezei munkálatokat is gyorsabban eszközölhetik gazdáink. A külföldi piacon eleinte megszilárdult az irányzat, később ismét esőkentek az árak. Nálunk a hangulat úgy kenyérmagvakban, mint takarmánycikkokban kedvező, a forgalom azonban nem öltött nagyobb arányokat. Buza eleinte jó vételkedvre talált és magasabb árakat fizettek. Utóbb a kereslet csökkent, s csak a hét vége felé szilárdult meg ismét a hangulat. Ár: 8.80-9.70. frt Rózsa alig változott; 7.15-7.30 frtot fizettek. Árpa(takarmány és hántolási célokra) jó érdeklődésre talált; 5.60-6.75 érhető el. Zab minőség szerint 5.60-6.-frton kelt el.

CSARNOK.

Anyai szeretet.

— Életkép. —

közli: B. Gy.

Olaszország egyik virányos rónáján, illatos ligetek közepett, egy magános hajlékban lakott Antonió, nejevel és három kis gyermekével; kimondhatatlan szeretet fűzött össze e kis családtagjait.

Egy napon, a család atya, bizonyos ügyben távol vala: a reggeli hűvös szürkületől egész délelőttig foglalkozik a szorgos családanya házában és kicinyeinek ellátásáról. Örövendő a bevégzett munkán, házikója ajtajába lépett, s anyai gondossággal tekintte ki fia, Antonió után, ki közelben kis hugával, Klementinnel, egy borostyán bokorban, a nagy olajfa árnyában játszadozék.

Megelégedéssel lépett vissza a szegény, de tiszta hajlékba; felhordá rozszant asztalkájára a kevés, de izletes vacsorát; — majd mosolygó arczeval függött egy ideig a kedves bölcső felett, melyben legkisebb gyermeke, kitüzesült arczeval, s csak alig hallható lélekzéssel édesen szunyadozott, s csendes-óvatosan bocskátkozék a zsámolyra, a bölcső lába mellé.

A körülötte uralgó békés esendő, az alvó kisdédnek szelid lihegése, az ablakra hajló szőlő lombok közt susogó szellőseke, a tető alatt fészkelő fecskének meg-megszűnő háziás éneke és mindezek felett az egész napi foglalkozás fáradalma, szenderegést hoztak a különben oly éber szülőre és akaratlanul is lezáródtak nehéz szempillái; de alig egy-két perc múlva már hirtelen felocsudva, dörgölni kezdé szemeit, mintegy buzdítva önmagát mondá: hiszen nekem dolgozni kell, a kis Klementinemnek ruháskára van szüksége.

Ó mi sokszor és mily szívesen űzi így el álmát a szerető édes anya kedves gyermekeiért? . . . S oly szeretettel, oly sebesen kezdte most fanni, mintha a szöszből a kis ruháskának még ma el kellene készülnie.

Egyszerre csak a kis Antonió fájdalmas sikoltása által ijesztették fel: kirohanva, rémülettel látja, mint vezeté az felé remegő kis hugát, és ijedéssel hallja, a mint a fiúcska már távolról kiáltja: Anyám, nézd csak mint vérzik a Klementin kezét egy vipera harapta meg!

Ah kedves Klementinem! miért hagytalak magadra; oh Istenem! Segítség, segítség! kiáltá, fuldokolva, zokogva az anya.

Ez volt minden, mit épen egy közelgő emberhez töredezt hangon rebeghetett.

Kedves lelkem, mondá ez az izzadságot letörölve arczáról — én nem időzhetek itt, mert atyám a szomszéd faluban halálos betegen fekszik; csak annyit mondhatok, hogy a sebből a mérget hamar de hamar ki kell szívni vagy égetni!

E szók után tovább sietett a vándor; a jó anyát pedig szédülés fogta meg, a küszöbire roskadt, és kétségbe esés küzdött elhalványult arcán. Egy két pillá-

nat multával még is derülni kezdett arczevala, hirtelen felszökött helyéből és tántorogva közelítte a leánykához; de egész neki vidámulva, mint midőn a veszályban szabadulást látnók, s oly erőszakkal rántá magához a vérző leánykát, mintha valamely feneketlen mélységből ragadná azt ki. Sebéire nyomva szelid ajkait, oly örömmel, oly bensőséggel, oly sokáig szitta azt, mintha száz életet lehetne abból magába szívnia.

E közben meglátá Antonió a távolban közelgő atyját, ki mi rosszat sem sejtve jött a hosszú fasor végén, mely a szomszéd városkába vezetett.

A fiú elébe futva elbeszélé neki a történeteket és amit az édes anya tett; elsápadt erre a férfit rémületében, és védszentjébe szót. Antalhoz foházkodva, egy közeli fához támaszkodék, térdei inogni kezdének. Mi lett édes atyám? kiáltá a fiúcska, és hozzá ugrott, mintha segíteni akarná. De előbb hogy atyját át ölelé, vissza borzadt egy megölt kigyótól, melyet csak most pillant meg atyja botján; — ilyen volt az a vipera, mely megmarta kis hugomat, mondá siránkozva a kis fiú.

Oh hála Istennek, hála! rebegé az apa megkönnyebülten, hiszen az nem vipera, kis fiam, ez egy ártatlan kigyó mely senkit sem ölhet meg.

Könyves szemekkel érte el szerény otthonát: átkarolá leánykáját és nejét, és sokáig keblére zárva tartá őket míg végre öröm ittasan kiáltá fel: Te meg gondolatlan nő, mint meg rémitettél! De hála Istennek a kigyó nem mérges, nem vipera vala; legyen áldott az Ur neve mind örökké! mi ismét együtt maradunk, s ezen anyai szeretetedet soha nem fogom elfeledni, és e kezecke melynek sebére szülői ajkaidat nyomtad, rózsza — és mirtuskoszorúkkal fogja egykor bizonyosan diszíteni őz fejedet!

Elérzékenyülve léptek be most gyermekeiktől kísérve, a szobába, melynek ablakán át az épen leáldozó nap rózsza fényvel világítá meg a vacsorával kínálkozó asztalt; a kisdéd pedig nyugod-

tan nézdele szét bölcsőjéből, most pedig édesen mosolyga a belépő boldog szülők elé, kik hála telt pillantással néztek a falon függő szent család képére!

711
1898 v. h. szám

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102 §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szigetvári kir. járásbírósnak 1898 V. 108 számú végzése következtében Dr. Bleuer Samu bpesti lakos (IV. ker. Gránátos utca 6 sz.) ügyvéd által képviselt Podunen és Heiszler bpesti cég javára Bagó József és neje szigetvári illetve molványi lakosok ellen 2719 frt s jár. erejéig 1898 évi május hó 24-én fogantatott kielégítési végrehajtás útján felül foglalt és 402 frtra becsült egy drb. cséplőgép szekrény gazdasági eszközök, lovak és egyebekből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szigetvári kir. járásbírósnak 1898 V. 108 számú végzése folytán 2719 frt. tőkekövetelés, annak 1898 évi május hó 1-ik napjától járó 6 0/0 kamatai és eddig összesen 59 frt 67 krban bírósági már meg állapított költség erejéig alperes lakásán Molványban leendő eszközésére 1898 évi Október hó 17 napjának d. e. 10 órája határ időül kitűzetik, és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. LX. t. cz. 107 és 108 §§. értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Szigetvár, 1898. szept. 14-napján

Boncz Lajos
kir. bir. végrehajtó.

Kérje

The Continental
a Bodegas Company.

oligheirri spanyol és portugál
borait

Sherry
Portbor
Malaga
Madeira
Tarragona stb.

Kaphatók az összes finomabb
füszer és élelmiszer kereskedé-
sokban, valamint poharanként
az előkelőbb szállodák, kávéházak és vendéglőkben.

Saját fiók: Budapest
csakis. IV. Rássuth-Lajos és Ujvilág utca
sarkán, a Gentry-Casinoval szemben

Legnagyobb nyeremény
legszerencésőbb esetben

1.000,000 korona

Az összes 50.000 nyeremény
JEGYZÉKE.

le-nagyobb nyeremény legszerencésőbb esetben:

1.000,000 korona

nyeremények részletes beosztása a következő:

Készpénzben fizetendő		Korona
1	Jutalom	600000
1	nyer. á	400000
1	"	200000
2	"	100000
1	"	90000
1	"	80000
1	"	70000
2	"	60000
1	"	40000
5	"	30000
1	"	25000
7	"	20000
3	"	15000
31	"	10000
67	"	5000
3	"	3000
432	"	2000
763	"	1000
1238	"	500
90	"	300
81700	"	200

15650 á 170, 130, 100, 80, 40

50,000 nyer. és jut. összegben **13.160,000**

melyek hat húzásban sorsoltnak ki.

Rendelőlevél Jevágnado

Török A. és Tsa uraknak Budapest,

Kérek részemre I. osztályu magy. kir. szab. osztálysorsjáték eredeti sorsjegyét a hivatalos tervezettel együtt küldeni.

Az összeget _____ frt.) utánvételezni kérem) A nem tetsző törlendő.
postautalványon küldöm.)

Pontos cím

A harmadik nagy magy. kir. osztálysorsjáték nemsokára ismét kezdődik és

100,000 sorsjegyre **50,000** nyeremény

ujból

jut, vagyis az oldalt levő nyereményjegyzék szerint az összes sorsjegyek fele feltétlenül nyerni fog.

A nyerési esélyek tehát, mint már általánosan ismeretes, óriásiak.

Összesen tizenhárom millió 160.000 koronát sorsolnak ki biztosan. A legnagyobb nyeremény legszerencésőbb esetben

egy millió korona.

Szíves mielőbbi megrendeléseknél eredeti sorsjegyeket a tervezett eredeti árban és pedig egy egész 1-ső oszt. eredeti sorsjegyet 6.-frt.

" fei " " " " 3.- " "

" negyed " " " " 1.50 " "

" nyolczad " " " " .75 " "

küldünk szét utánvétellel, vagy a pénz előleges beküldése ellenében.

A húzások után megküldjük tisztelt vevőinknek a hivatalos húzási jegyzéket, hivatalos tervezetek pedig díjtalanul állanak rendelkezésre. A húzások a magy. kir. kormány ellenőrzése mellett nyilvánosan történnek és azoknál mindenki megjelölhetik.

Kérjük a rendelvényeket mielőbb, legkésőbb azonban

f. é. október hó 15-ig

hozzánk beküldeni.

Török A. és Tsa

a m. kir. szab. osztálysorsjáték főelárusítói

Budapest, V., Váci-kürut 4/a

Magas jutalékban

részesülnek megbízható szolid ügynökök, kik törvényszerűen megengedett sorsjegyeknek, részletfizetésre való eladásával, egy nagy pénzintézet (részvénytársaság) számlájára foglalkozni ohajtanak. Ajánlatok „Mercator” czimen: Eks-tein Bernát hirdetési irodájába

Budapest, V. Fürdő-utca
4. intézendők.

3-5

Egy pék üzlet Barcson, igen élénk
forgalmu helyen, teljes berendezéssel együtt azonnal is át adható.

Bővebb felvilágosítás e lap kiadónivatatalában nyerhető.